

[Anker Lau.]

gennem en udvalgsbehandling får tingene nærmere undersøgt og finder ud af, hvilke virkninger denne lov har haft i det praktiske liv.

Rasting: Heller ikke jeg skal ved denne lejlighed komme ind på det videregående spørgsmål om aktieselskabslovens revision.

Når der i bemærkningerne til lovforslaget og i ministerens fremsættelse siges, at bestemmelserne som helhed har virket efter deres hensigt, og at der foreligger en anbefaling fra aktieselskabs-registeret af, at bestemmelserne opretholdes i deres nuværende form, vil jeg dog dertil sige, at der også i anledning af revisionen har været kritiske røster fremme overfor selve den tanke at bandlese disse aktionærlån i det omfang, det sker efter loven.

Jeg vil gerne have lov eksempelvis at henlede opmærksomheden på en artikel i dagbladet „Børsen“ for i dag, som indeholder en ret skarp afstandtagen fra denne lovbestemmelse. Der fremhæves den saglige betragtning, at medens det i almindelighed står et hvilket som helst selskab frit for at yde kredit til hvem som helst, så stiller man ved denne lovbestemmelse en aktionær ringere end andre personer. Der fremdrages det eksempel, at et kornfirma i almindelighed vil kunne yde forskudsbetaling til sine leverandører, men hvis leverandøren tilfældigt er aktionær i selskabet, så kan vedkommende ikke opnå denne håndsregning, og der peges på, at sådanne forskud ofte er praksis i mindre selskaber og især i selskaber med sæsonbestemte indtægter. Forlænger man denne bestemmelse uændret, dæmmer man op for en sådan praksis. Det vil også erindres, at anledningen til lovforslaget var, at der i sin tid, i 1951, faldt en højesteretsdom, som statuerede, at det ikke var ulovligt, at et aktieselskab ydede lån til aktionærer af midler, som aktieselskabet ikke selv havde brug for. Man kan ikke sige, at den problemstilling, som således foreligger, er afklaret, og det er heller ikke helt

overbevisende, når lovreglen i den skikkelse, den hidtil har haft, udskiller aktieselskaber, hvis aktier ikke er genstand for offentlig notering, og forbyder dem at yde sådanne lån, medens der for andre selskaber alene forlanges, at man af regnskabet skal kunne se, hvilke lån der er ydet. Sammenholder man det med oplysningerne om, at det hele synes at være fremsat og gennemført som led i et større forlig, så kommer man vistnok til at tænke sig om to gange. Jeg vil derfor gerne tilsige mit partis medvirken til, at dette lovforslag bliver genstand for en nærmere overvejelse i et udvalg.

Rager: Oprindelsen til denne lov kom jo fra et antal af det socialdemokratiske partis medlemmer, som i sin tid fremsatte et lovforslag i den retning, som denne ændring i aktieselskabsloven kom til at angå. Der blev foretaget en meget omhyggelig udvalgsbehandling; udvalget holdt ikke mindre end 7 møder, hvor forslaget blev endevendt og gennemdiskuteret, og det undergik også ganske betydelige ændringer. Der var derefter fuld enighed i udvalget om at gennemføre lovforslaget. Så skete der det, at man umiddelbart før den endelige vedtagelse fra nogle sider blev ængstelig og fik indsat en revisionsbestemmelse i loven. Jeg var alene om at stå fast på, at en sådan revisionsbestemmelse var unødvendig, for hvis der blev grund til at revidere loven, så lå det jo altid i folketingets hånd at kunne gøre det. Jeg tror ikke, der er brug for nogen ændring i den gældende lovbestemmelse, men når der nu er rejst tvivl med hensyn til virkningen af visse af bestemmelserne, er det naturligt, at vi ser på forslaget om deres forlængelse i et udvalg og diskuterer problemerne igennem. Derimod tror jeg ligesom det ærede medlem hr. Holger Eriksen, at der er andre steder i aktieselskabsloven, hvor der er brug for ændringer. Fuldt indbetalte aktiekapitaler, der efter et vist antal års forløb kun eksisterer på papiret, hvorefter aktierne kan købes til meget lav pris, men som giver indtryk af, at nu står